

דברים פרק טז פסוק ג

לא תאכל עליו חֶמֶץ שִׁבַּעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מִצֹּת לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוֹז יֵצֵאת מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ:

▪ רש"י דברים פרק טז פסוק ג

לחם עני - לחם שמזכיר את העוני שנתענו במצרים:

כי בחפזון יצאת - ולא הספיק בצק להחמיץ וזה יהיה לך לזכרון. וחפזון לא שלך היה אלא של מצרים, שכן הוא אומר (שמות יב, לג) ותחזק מצרים על העם וגו':

למען תזכור - על ידי אכילת הפסח והמצה, את יום צאתך:

Deutéronome, chapitre 16, verset 3

Tu ne dois pas manger de pain levé ; durant sept jours tu mangeras du pain azyme, pain de misère, car c'est avec précipitation que tu es sorti du pays d'Égypte, afin que tu te souviennes du jour où tu as quitté le pays d'Égypte, tous les jours de ta vie.

▪ Commentaire de Rachi

Pain de misère : un pain qui te remémorera la misère que l'Égypte t'a fait endurer.

Car c'est avec précipitation que tu es sorti : et le pain n'a pas eut le temps de lever ; et cela sera pour toi un souvenir. Mais la précipitation fut celle des égyptiens, comme il dit (Exode 12 ; 33) : « les égyptiens firent violence au peuple, en se hâtant de le repousser du pays... ».

Afin que tu te souviennes : par la consommation de l'agneau pascal et des herbes amères, le jour de ta sortie.